

HAJABÁCS ZSUZSA

A KEDVENC VÁROSOM: EDINBURGH

Budapest, Prága, Krakkó, London, Párizs, Le Mans, horvát és olasz tengerpartok. Utazásaim maradandó nyomot hagytak bennem, a felsorolt helyeken szerzett emlékeket, úgy érzem, sosem fogom elfelejteni. Budapest, Prága és Krakkó a klasszikusok, melyeket egyszerűen nem lehet megunni. London, Párizs és Le Mans elkápráztattak, és mindenképpen szeretnék ismét ellátogatni a szűk utcáikra. És persze, mint sokan mások, gyerekkorom legtöbb nyarát vagy a horvát, vagy az olasz tengerpartokon töltöttem. Mégis, mindegyik gyönyörű, feledhetetlen hely eltöpremlő Skócia fővárosa, Edinburgh mellett.

Az ember először azt veszi észre, hogy az épületeket mintha korom fedné, a komor, sötét falak pedig gyászos hangulatot ébreszthetnek, mégis megvan a varázsuk. A tág, üzletekkel és emeletes buszokkal teli utak bármiféle figyelmeztetés nélkül változhatnak át szűk, mesébe illő, középkori hangulatot idéző utcákká, melyek egy régebbi évszázadba repítenek. Az egész város zsong az élettől, a pubok tele, az utcákon a zenészek, előadók és a tömeg nem engedi, hogy az ember egyedül érezze magát. Az elbűvölő utcákon kívül azonban rengeteg építészeti remekmű és csodálatos hely is megragadhatja a figyelmet.

Szinte minden pontról látható az Edinburgh-kastély, amit egy hosszú utca, a „Royal Mile” köt össze a Holyrood-palotával. Ez az utca pontosan 1 skót mérföld hosszú, ami 1,3 mérföldnek felel meg (hogy miért, azt maguk a skótok sem tudják). Ebben az egy utcában viszont mindent meg lehet találni, ami a fővárost jellemezheti: komor falak, vidám emberek, pubok, jó sör, skót dudás előadók, csodálatos épületek, és persze a kihagyhatatlan Harry Potter-hangulat.

A kastéllyal ellentétben egy teljesen más szempontot és élményt nyújt a királyi botanikus kert, ami tele van csodálatosabbnál csodálatosabb növényekkel. A kert minden évszakban más-más színekben pompázik, valamint különböző földrészekre és növénytípusokra van osztva. Az én kedvenceim a gyöngyvirágok voltak.

A kortárs irodalom egyik leghíresebb és legismertebb remekműve jött létre ebben a városban: J. K. Rowling testvérének pubjában született meg maga Harry Potter. A városközpont temetője tele van olyan sírokkal, melyeken ismert nevek találhatók: Thomas Riddell, William McGonagall és még sokan mások. Nyilvánvaló, hogy Rowling honnan szerezte az inspirációt. És bár az író tagadja, Edinburgh lakói váltig állítják, hogy az Abszol utat a gyönyörű, élénk színekben pompázó Victoria's street inspirálta.

Az emberek kedvesek, segítőkészek, barátságosak. Bár a skót temperamentumnak nagy híre van, az én tapasztalataim szerint akárhova beülhet az ember, mindig tud új barátokat szerezni. Ez igazán egyszerű a pubokban, amik a nap minden szakaszában tele vannak étellel, főleg reggeli, ebéd, vacsora, focimeccs vagy társaság mellett söröző emberekkel.

Persze, ezeken kívül is még rengeteg más dolgot lehet megtekinteni. Sosem fogom elfelejteni a királyi hajót, a finom ételeket, a sötét kazamatákat, a zsongó tömeget, a komor falakat, az imádnivaló házakat, sem az utcai előadókat, akiknél kártyával is lehetett fizetni.

Budapest, Prága, Krakkó, London, Párizs, Le Mans, horvát és olasz tengerpartok. A klasszikusok, az új élmények, a gyerekkorom. Mégis, ha csak egyetlenegy helyre látogathatnék el még egyszer, Edinburghot választanám.